

דבר-תורה: רעיונות קצרים, משלים וסיפורים לפרשיות השבוע, מועדים ואירועים שונים
שלוקטו ונאספו לאוצרו של הרב שלמה הלוי שליט"א

חשיבות הוידוי ומעלתו

אשמנו בגדנו גזלנו...

כשמגיע יום הכיפורים, אחת ממצוות היום הוא לבוא לפני ה' להתכפר ולהיטהר לפניו בתשובה ווידוי, לפייסו ולבקש מלפניו סליחה ומחילה. וכך כתב הרמב"ם: "יום הכיפורים הוא זמן תשובה לכל, ליחיד ולרבים, והוא קץ מחילה וסליחה לישראל. לפיכך חייבים הכל לעשות תשובה ולהתוודות ביום הכפורים. (הלכות תשובה פ"ב ה"ז). הנביא אומר שכל כעסו של ה' בא כתוצאה מהתעלמות החוטא: "הנני נשפט אותך על אמרך לא חטאתי" (ירמיה ב-לה). לכן ביום זה אנו מודים שחטאנו, מכירים בחטא וה' מוחל וסולח. שנאמר: "כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו".

נשאלת השאלה מדוע עלינו לפרט את כל החטאים שעשינו? הרי ככל שנמעיט במספר החטאים ובעוצמתם כך הסיכוי שהשופט ירחם עלינו - גדול בהרבה?!

להבנת התשובה, המשיל המגיד מדובנא במתק שפתיו את **המשל** הבא:

שני עניים היו נודדים יחד מעיר לעיר ומכפר לכפר ומקבצים נדבות. האחד היה בריא בגופו ואילו השני היה ידוע חולי ומדווה וכולו נגעים ותחלואים. בכל מקום אליו הגיעו הזהיר העני הבריא את רעהו כי אל יספר מאומה מכל מחלותיו לבני המקום אלא יסתיר הדבר ככל יכולתו כדי שלא יפרשו ויתרחקו ממנו.

והנה הגיעו השניים אל אכסניה אחת ובה התאכסן באותה השעה רופא מפורסם נגשו השניים אל הרופא וביקשו ממנו מתת יד. נכמרו רחמי הרופא על השניים ובמקום נדבה הציע להם כי אם הם סובלים מחולי כל שהוא מוכן הוא לרפא אותם חינם אין כסף. "ספר לו" – זירז הבריא את רעהו החולה – "ספר הכול אל תעלים דבר", "מדוע שינית את דעתך?" התפלא העני החולה על רעהו – "והלוא כל הימים אתה מבקש ממני להסתיר את תחלואיך..."

"שוטה שכמוד" – השיב העני הבריא – "בכל מקום אליו אנו מגיעים יכול סיפור על מצבך רק להרע לך, שכן ייבדלו ממך ולא ירצו לארח אותך, אולם כאן זו הזדמנות בעבורך להתרפא מכל נגעך, על כן ספר הכול אל תסתיר מאומה!"

כך גם **הנמשל**, רבים המה נגעי האדם וכולו מלא בעוונות ועל כך אין להרחיב את הדיבור בפני אחרים, אולם כשעומד האדם לפני הקב"ה, אשר ברחמיו מבקש למחול לו על כל חטאיו, כאן יפרט ויפרט! זוהי הזדמנות פז עבורו...

לשנה טובה תכתבו ותחתמו

מצווה לפרסם בעבודה ובבית הכנסת